

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

Semaine du 27 au 31 août 2023

Souguia n°101

ד"ס

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Sonneries du Choffar (1)

- Les sources -

Etude dédiée à la Réfoua Chéléma de

Sarah Zaza bat Messaouda

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תִּקְלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבַּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֹא אִמְרַע עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבַּר הַלְכָה וְאֶשְׂמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשַׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שַׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׁאֲנִי מְשַׁכְּמִים וְהֵם מְשַׁכְּמִים. אֲנִי מְשַׁכְּמִים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשַׁכְּמִים לְדַבְרֵי בְטָלִים. אֲנִי עֹמֵל וְהֵם עֹמְלִים. אֲנִי עֹמֵל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רְצִים. אֲנִי רֵץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רְצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאָמַר וְאֵתָה אֱלֹהִים תוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ

Cette semaine nous commençons la Souguia des Tkiot Choffar. La Guemarra nous enseigne que nous avons l'obligation d'écouter trois séries de sonneries de « Trouot », chacune précédée et suivie de « Tkiot ». Nous devons nous pencher sur la taille et la nature des sonneries, ainsi que sur les différents Minhaguim répendus dans les communautés. Cette semaine nous verrons les sources dans la Guemarra, puis nous commencerons à énumérer les différentes discussions dans les Richonim à travers Tosfot.

Bon Limoud sur Matmidim !

Programme du dimanche

Etudier les deux versets principaux de la Mitsva de Tkiat Choffar à Roch Hachana. Les différents textes rapportés nous permettent d'entamer cette étude avec un peu de Moussar ; que par le mérite de cette étude Hachem nous inscrive dans le Livre de la Vie !

Comment expliquez-vous les interprétations du second verset qui seraient liées à l'absence de sonnerie lorsque Roch Hachana tombe Shabbat, alors que cet interdit n'est que Miderabanan ?

ויקרא פרשת אמור פרק כג פסוק כד

דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זְכֵרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ:

רש"י ויקרא פרשת אמור

זכרון תרועה - זכרון פסוקי זכרונות ופסוקי שופרות, נ לזכור לכם עקידת יצחק שקרב תחתיו איל:

רמב"ן ויקרא פרשת אמור

אבל "זכרון תרועה", כמו יום תרועה יהיה לכם (במדבר כט א), יאמר שנריע ביום הזה ויהיה לנו לזכרון לפני השם, כמו שנאמר להלן (שם י י) ותקעתם בחצוצרות והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם.

חזקוני ויקרא פרשת אמור

באחד לחדש יהיה לכם שבתון כשיהיה לכם באחד לחודש שבתון אז הוא זכרון תרועה כלומר כשחל ראש השנה בשבת אין בו תרועה כמו שגזרו רבותינו ואין בו אלא זכרון תרועה בעלמא ולכך אנו אומרים בתפלה בר"ה שחל להיות בשבת את יום הזכרון הזה זכרון תרועה ובפרשת פנחס לא כתוב שבתון רק יום תרועה יהיה לכם פירוש כשאירע בחול אומרים בו את יום הזכרון הזה יום תרועה וכן יסד הפייט בקרובץ של ראש השנה אם יקרה בשבת קדש זכרון תרועה מקרא קדש טבעו אם בחול יבא צו לתקוע בכל גבולכם יום תרועה יהיה לכם. זכרון תרועה ע"י התרועה תהיו נזכרים לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב והרעותם ונזכרתם.

במדבר פרשת פינחס פרק כט פסוק א

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:

תרגום אונקלוס

ובירחא שביעאה בחד לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבידת פולחן לא תעבדון יום יבבא יהי לכון:

אפריון במדבר פרשת פינחס

לשון הרמב"ם בהל" תשובה (פרק ג' הלכה ד'): אעפ"י שתקיעת שופר בר"ה גזירת הכתוב, רמז יש בו כלומר עורו ישינים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וכו' ע"ש לשונו הנחמד. ואמרתי דליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, דהא איתא במדרש אמר רבי תחליפא קיסריא בכל הקרבנות כתיב והקרבנתם וכאן כתיב ועשיתם, אמר הקדוש ברוך הוא מכיון שנכנסתם לפני בדין ביום הזה ויצאתם בדימוס, מעלה אני עליכם כאילו היום נעשיתם, כאילו היום בראתי אתכם בריה חדשה וכו'. וזהו ההמשך יום תרועה יהיה לכם לעורר אתכם לתשובה כדי שתצאו בדימוס, וע"כ ועשיתם וגו' שמעלה אני עליכם כאילו היום נעשיתם וכו'.

אברבנאל

(א) ובחדש השביעי וגומר עד ובחמשה עשר יום לחדש השביעי. אחרי שזכר קרבן חג המצות וחג השבועות צוה על יום תרועה וי"ה שהם בחדש השביעי. ואמר בו יום תרועה. ובפסיקתא דרשו כתוב יום תרועה לכם וכתוב אחר אומר זכרון תרועה יהיה לכם. היאך יתקיימו שני הכתובים הללו בזמן שהוא בא בחול יום תרועה יהיה לכם ובזמן שהוא בא בשבת זכרון תרועה. וע"ד הפשט יום תרועה הוא כמו זכרון תרועה צוה שיזכרו עינים וכמו שאמרו מלכויות זכרונות ושופרות וזה יהיה באמצעות התרועה [...]. הדרך הא' שלהיות יום תרועה ר"ה יום הדין לכל היצורים [...]. היתה הכונה בתרועה היא להעיר לבבות בני אדם בתשובה כדי שיהיה ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושיענו בשנה היא מהרעות שיורו עליהם המערכות השמימיות כמו שביארתי שמה שביום הכפורים נחתם לתשועה חיים והצלה ולכן כדי לרמוז לזה היו מליצים וזוכרים זכות אבותיהם והיה הפר זכר ליצחק שנעקד היה פר אחד כי אחד היה אברהם והיה האיל זכר ליצחק שנעקד במקומו ושבעת הכבשים זכר ליעקב ובניו כי הנה בני לאה עם דינה היו שבעה ובני רחל כשנמנה יוסף לשנים עם בני האמהות היו גם כן שבעה ולכן היו שבעת הכבשים רמז להם כדי שזכותם יגן על בניה' וזרעם בימים ההמה וזהו הדרך התורני.

Programme du lundi - mardi

Se pencher essentiellement sur la définition des Tkiot (1ere partie de la Guemarra), et passer sur les sources des sonneries rapidement. Quelle est la longueur des sonneries selon Rachi ? Rabbi Abahou est-il en désaccord avec les Tanaïm ?

LE PASSAGE INDIQUE AVEC CROCHET EST A SAUTER

לג: יום טוב פרק רביעי ראש השנה

י"א: מתני' סדר תקיעות שלש
כו'. אחת למלכיות ואחת לזכרונות
ואחת לשופרות: שלש של שלש שלש.
תקיעה ותרועה ותקיעה לכל אחת
ואחת: שלש יצבות. שלש קולות
צעלמא כל שהוא: סקע בראשונה.
פשוטה שלפני התרועה תקע כדרכה:
ומשך בשניה. תקיעה של אחר
התרועה משך כשמים לצאת צה ידי
שמים שהיה צריך לעשות זו וזו פשוטה
שלאחריה דמלכיות ופשוטה שלפניה
דזכרונות: אין בידו אלא אחת.
דפסקוי תקיעה אחת לשמים לא
מפסקינן: מי שצירך. התפלל תפלת
מוספין וצירך תשעה ברכות: סוקע
ומריע וסוקע שלש פעמים. סוקע
ומריע וסוקע בשביל מלכיות וכן
בשביל זכרונות וכן בשביל שופרות:
גמ' סנא דידן קא השיב דכולהו
צני. והכי קאמר שיעור ו שלש
תקיעות שלש התרועות: וסנא ברא
קא השיב דחדא צנא. שיעור התקיעה
כשיעור התרועה ותרוייהו חדא
מילתא אמרי: שצרים. ארוכים
מיצבות: אמר אביי בהא ודאי פליגי.
אע"ג דאוקימנא דברי שא לא פליגי
על כרחך צהא ספא פליגי דלית
לשנויי צה מידי והיינו פלוגתא:
דמסרגמינן. תרועה יצנא וצאימיה
דסיסרא כתיב נמי האי ליסנא
ומיצב: מאן דאמר שצרים סבר
גנוחי גנח. כאדס הגונח מלצו
כדרך החולים שמאריכין בגניחותיהן:
ילולי יליל. כאדס הצוכה ומקונן
קולות קצרים סמוכין זה לזה:
שאין

סיפא נמי מתעסק: מתני' סדר תקיעות
שלש של שלש שלש שיעור תקיעה כשלש
תרועות שיעור תרועה כשלש יבבות ויתקע
בראשונה ומשך בשניה כשמים אין בידו
אלא אחת ימי שבירך ואחר כך נתמנה לו
שופר תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים כשם
ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב
רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את
הרבים ידי חובתן: גמ' והתניא שיעור
תקיעה כתרועה אמר אביי תנא דידן קא
חשיב תקיעה דכולהו בבי ותרועות דכולהו
בבי תנא ברא קא חשיב חד בבא ותו לא:
שיעור תרועה כג' יבבות: והתניא שיעור
תרועה כשלשה שברים אמר אביי בהא ודאי
פליגי דכתיב יום תרועה יהיה לכם
ומתרגמינן יום יבבא יהא לכוון וכתיב באימיה
דסיסרא בעד החלון נשקפה ותיבב אם
סיסרא מר סבר גנוחי גנח ומר סבר ילולי
יליל תנו רבנן ממנין שבשופר ת"ל והעברת
שופר תרועה אין לי אלא ביובל בראש
השנה מנין תלמוד לומר בחדש השביעי
שאין תלמוד לומר בחדש השביעי ומה
תלמוד לומר בחדש השביעי שיהיו כל
תרועות של חדש שביעי זה כזה ומנין
שפשוטה לפניה ת"ל והעברת שופר תרועה ומנין
שפשוטה לאחריה ת"ל תעבירו שופר ואין לי אלא ביובל בראש השנה מנין ת"ל בחדש השביעי

יום טוב פרק רביעי ראש השנה לד.

תלמוד לומר ותקעם. והדר תרועה: שאין ס"ל שנים. שכבר אמר ותקעם תרועה ונסע מחנה פלוני כי הדר אמר ותקעם תרועה ונסע מחנה פלוני פשיטא דשנית היא: סהא תקיעה שניה לה. והכי קאמר ותקעם תקיעה שנית לתרועה: ס"ג ושלש תרועות נאמרו

דאם כמז לן בכמה מקומות והכא יוה"כ כמיז: ופעצרת. צוה"כ פעצירו. הרי העברה ומנין שלש של שלש שלש: מנין

צ"ה שבתון זכרון תרועה והעברת שופר תרועה יום תרועה יהיה לכם ושמי תקיעות לכל אחת ואחת מזינו למדין לר"ה שלש תרועות ושש תקיעות שמים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים והעברת שופר תרועה שבתון זכרון תרועה מד"ת יום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא צא רבי שמואל בר נחמני אומר אחת מד"ת ושמי מד"ת והעברת שופר תרועה מד"ת שבתון זכרון תרועה ויום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא צא מאי לתלמודו הוא צא וכו': שמים מד"ת. מרי קראי דרוש למניינא כדקתני ואילי והעברת שופר תרועה שבתון זכרון תרועה מד"ת כלומר מכאן נלמד שמים יום תרועה יהיה לכם לא מדרשיה למניינא שהרי לתלמודו הוא צא מופנה לג"ש שדרש תרועה תרועה לג"ש אלא סופרים אמרו כדי להשוות מלכויות וזכרונות ושופרות לתקיעותיהן: רבי שמואל בר נחמני אומר כו' מאי לתלמודו הוא צא. בשלמא חד לג"ש אידך למאי: לא משמע ליה. למדרש מיניה פשוטה לפניה: ד: העצרת. למעוטי הפסוק ותקעו בו כדלמנן (ויגל דף ס:): ניעצרה ביד. ואי לאו דהדר כתביה לא היה משמע מעצירו לשון תקיעה: מספקא ליה. ועצד תרועיה: ודלמא גנוחי הוא. ואין לך לעשות תרועות יצבות וקא מספקא תרועה בין שברים לפשוטה שלאחריה: ודלמא יולוי היא. ואין לנו שברים וקא מפסקי שברים דקס"ק דר' אבהו בין תקיעה ראשונה לתרועה ואין כאן פשוטה לפניה: ברישא גנוחי גת. גניחות ארסות קומפלייני"ל צלע"ז: והדר מילוי. ראידי"ר צלע"ז: משע

שאין ת"ל בחדש השביעי ומה ת"ל בחדש השביעי שיהו כל תרועות החדש השביעי זה כזה ומנין לשלש של שלש ת"ל והעברת שופר תרועה² שבתון זכרון תרועה³ יום תרועה יהיה לכם ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה ת"ל שביעי שביעי לגזירה שוה הא כיצד שלש שהן תשע שיעור תקיעה כתרועה שיעור תרועה כשלשה שברים האי תנא מעיקרא מייתי לה בהיקישא והשתא מייתי לה בגזירה שוה הכי קאמר⁴ אי לאו גזירה שוה מייתינא לה בהיקישא השתא דאתיא גזירה שוה היקישא לא צריך והאי תנא מייתי לה בג"ש ממדבר דתניא⁵ ותקעם תרועה תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה אתה אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה או אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא כשהוא אומר⁶ ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו הוי אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה ומנין שפשוטה לפניה ת"ל ותקעם תרועה ומנין שפשוטה לאחריה ת"ל תרועה יתקעו ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי הוא אומר⁷ ותקעם תרועה שנית שאין ת"ל שנית ומה ת"ל שנית זה בנה אב שכל מקום שנאמר תרועה תהא תקיעה שניה לה אין לי אלא במדבר בר"ה מנין ת"ל תרועה תרועה לגזירה שוה ושלש תרועות נאמרו בר"ה שבתון זכרון תרועה יום תרועה והעברת שופר תרועה ושתי תקיעות לכל אחת ואחת מצינו למדין שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בר"ה שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים שבתון זכרון תרועה והעברת שופר תרועה מדברי תורה יום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא רבי

שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן אחת מד"ת ושתיים מדברי סופרים והעברת שופר תרועה מד"ת שבתון זכרון תרועה ויום תרועה יהיה לכם לתלמודו הוא בא מביעי *ביום ולא בלילה ואידך ביום ולא בלילה מנא ליה נפקא ליה מביום הכפורים או *ביום) הכפורים יליף נגמור נמי מיניה לפשוטה לפניה ופשוטה לאחריה והעברת תעבירו לא משמע להו אלא מאי דרשי בהו והעברת כדרב מתנא דאמר⁸ רב מתנא והעברת דרך העברתו תעבירו דקאמר רחמנא נעבריה ביד ואידך דרב מתנא מרשני

בדיבוריה תעבירו ביד לא מצית אמרת דגמר עברה עברה ממושה כתיב הכא והעברת שופר תרועה וכתיב התם⁹ ויצו משה ויעבירו קול במחנה מה להלן בקול אף כאן בקול ולהאי תנא דמייתי לה ממדבר אי מה להלן חצוצרות אף כאן חצוצרות ת"ל¹⁰ תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו¹¹ אי זהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ר"ה וקאמר רחמנא שופר אתקין רבי אבהו בקסרי תקיעה שלשה שברים תרועה תקיעה מה נפשך אי ילולי לילי לעביד תקיעה תרועה ותקיעה ואי גנוחי גת לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה מספקא ליה אי גנוחי גת אי ילולי לילי מתקוף לה רב עזריא ודלמא ילולי הוה וקא מפסקי שלשה שברים בין תרועה לתקיעה דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה מתקוף לה רבינא ודלמא גנוחי הוה וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה דהדר עביד תש"ת אלא רבי אבהו מאי אתקין אי גנוחי גת הא עבדיה אי ילולי לילי הא עבדיה מספקא ליה דלמא גת וילולי אי הכי ליעבד נמי איפכא תקיעה תרועה שלשה שברים ותקיעה דלמא יליל וגתה דמילתא כי מתרע באיניש מילתא ברישא גת והדר יליל: תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים: אמר רבי יוחנן שמע

נעבריה ביד. פירוש שיאחזו בידו ומקע ולא שייחזו על גבי שוס דבר ומקע ופירוש הקונטרס עיקר: מתעפה

מפסקי שברים בין תרועה לתקיעה דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה מתקוף לה רבינא ודלמא גנוחי הוה וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה דהדר עביד תש"ת אלא רבי אבהו מאי אתקין אי גנוחי גת הא עבדיה אי ילולי לילי הא עבדיה מספקא ליה דלמא גת וילולי אי הכי ליעבד נמי איפכא תקיעה תרועה שלשה שברים ותקיעה דלמא יליל וגתה דמילתא כי מתרע באיניש מילתא ברישא גת והדר יליל: תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים: אמר רבי יוחנן שמע

דאמר¹² רב מתנא והעברת דרך העברתו תעבירו דקאמר רחמנא נעבריה ביד ואידך דרב מתנא מרשני בדיבוריה תעבירו ביד לא מצית אמרת דגמר עברה עברה ממושה כתיב הכא והעברת שופר תרועה וכתיב התם¹³ ויצו משה ויעבירו קול במחנה מה להלן בקול אף כאן בקול ולהאי תנא דמייתי לה ממדבר אי מה להלן חצוצרות אף כאן חצוצרות ת"ל¹⁴ תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו¹⁵ אי זהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ר"ה וקאמר רחמנא שופר אתקין רבי אבהו בקסרי תקיעה שלשה שברים תרועה תקיעה מה נפשך אי ילולי לילי לעביד תקיעה תרועה ותקיעה ואי גנוחי גת לעביד תקיעה שלשה שברים ותקיעה מספקא ליה אי גנוחי גת אי ילולי לילי מתקוף לה רב עזריא ודלמא ילולי הוה וקא מפסקי שלשה שברים בין תרועה לתקיעה דהדר עביד תקיעה תרועה ותקיעה מתקוף לה רבינא ודלמא גנוחי הוה וקא מפסקא תרועה בין שברים לתקיעה דהדר עביד תש"ת אלא רבי אבהו מאי אתקין אי גנוחי גת הא עבדיה אי ילולי לילי הא עבדיה מספקא ליה דלמא גת וילולי אי הכי ליעבד נמי איפכא תקיעה תרועה שלשה שברים ותקיעה דלמא יליל וגתה דמילתא כי מתרע באיניש מילתא ברישא גת והדר יליל: תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים: אמר רבי יוחנן שמע

Programme du mercredi - jeudi

Quelle est la Mahloket entre Riva et Rachi ? Comme qui penche Tosfot ? Pouvez-vous repousser ce que Tosfot exige de raccourcir les Chvarim selon Rachi ? Quelle est la preuve pour permettre de multiplier les Chvarim ? Est-ce permis aussi pour Riva ? Rabbenou Tam pense-t-il que les Tanim étaient en Mahloket pour savoir si une Yévava est une Guenih'a ou une Yélala ? Y a-t-il un ordre obligatoire entre les différentes sonneries תר"ת et תש"ת תשר"ת ?

תוספות ד"ה שיעור תרועה כשלוש יבבות

פירש בקונטרס שלשה קולות בעלמא כל שהוא ולקמן (דף לד.) אמרינן דאתקין רבי אבהו בקסרי קשר"ק קש"ק קר"ק משום דמסופק בתרועה דקרא אי תרועה ממש מה שאנו קורין תרועה דהוא ילולי יליל או שברים דגנוחי גנח או שברים ותרועה שניהם צריך לתרועה דדלמא גנוחי גנח וילולי יליל **וצריך ליזהר בשברים** שלא יהא מאריך על כל אחד בפני עצמו כג' יבבות של שלשה קולות כל שהוא דאם כן נעשה תקיעה ולא שברים דהא שיעור תקיעה כתרועה ושיעור תרועה כג' יבבות **ונראה שחייב אדם להאריך בתקיעה** של קשר"ק יותר משל קש"ק ובשל קש"ק יותר משל קר"ק דהא שיעור תקיעה כתרועה וקשר"ק אנו עושים משום ספיקא דגנוח ויליל נמצא שצריך להאריך בתקיעות של קשר"ק כשיעור שלשה שברים וג' יבבות ובתקיעות של קש"ק כשיעור ג' שברים דהא עבדינן קש"ק משום ספיקא דגנוחי גנח ובתקיעות של קר"ק כשיעור תרועה שהוא ילולי יליל ומיהו אם מאריך בכל התקיעות כתקיעות קשר"ק אין לחוש דיכול להאריך כמו שירצה כדתנן ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא אחת ומטעם זה נמי אין לחוש אם עשה ארבעה וחמשה שברים שהשברים במקום תרועה והוי לה תרועה אריכתא כמו שאנו מאריכין ביבבות

ורבי"א והר"י בן הר"ר מאיר מפרשים דיבבא היא שלש כחות של כל שהוא נמצאת תרועה תשע כחות ושיעור תקיעה כך היא ולפירושם אין לחוש אם מאריך קצת בשברים וצריך למשוך לתקיעה של קשר"ק לפירושם כשיעור ג' שברים ותשע כחות ומי שלא משך התקיעות כשיעור הזה ומשך קצת בשברים לא קיים מצוה לא כמר ולא כמר **ורבינו חננאל** פי' כפירוש הקונטרס

ועכשיו נוהגין לתקוע בישיבה לאחר קריאת התורה שלשים קולות ג' קשר"ק וג' קש"ק וג' קר"ק ובתפלה תוקעין אמלכיות קשר"ק ואזכרונות קש"ק ואשופרות קר"ק ולפום סוגיא דכולה פירקין היה ראוי לתקוע בשעת תפלה אמלכיות קשר"ק קש"ק קר"ק וכן אזכרונות וכן אשופרות או לאחר תפלה כולה אבל קודם תפלה לא אשכחן כדתנן מי שבירך ואח"כ נתמנה לו שופר אלא אשכחן בפרק קמא לעיל (דף טז.) למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין ותוקעין ומריעין כשהן עומדין כדי לערבב את השטן והיינו כדעבדינן ומיהו לכאורה נראה לתקוע בתפלה כמו כן אמלכיות זכרונות ושופרות קשר"ק קש"ק קר"ק אכל חד וחד כדי לצאת מספק דרבי אבהו ובערוך פי' שהיו עושין כן שפי' בערך ערב דהלין דמחמרי [ועבדין] שלשים כדיתבין ושלשים בלחש ושלשים על הסדר כנגד מאה פעיות דפעיא אימיה דסיסרא ואלין [עשרה] אינון

כשגומרין כל התפלה קול תקיעה דיחידאי מיתבעי למיהוי [עשרה] תשר"ת תש"ת תר"ת והם מאה **ועל מנהג שלנו היה תמיה ר"ת** דקשר"ק של מלכיות וקש"ק דזכרונות וקר"ק דשופרות סותרין זה את זה דאי גנח ויליל כולהו בעי למיעבד קשר"ק ואי גנח לחוד כולהו בעי למיעבד קש"ק ואי יליל כולהו קר"ק והנהיג רבינו תם במקומינו לתקוע גם אזכרונות ואשופרות קשר"ק כמו במלכיות דהשתא נפיק מכל ספיקי וליכא אלא הפסק ובהכי סגי שלא לשנות המנהג ביותר דהא אמרינן שמע תשע תקיעות בט' שעות ביום יצא ונראה שיש קצת ליתן טעם על המנהג שלנו דסבר לה כמאן דאמר בסמוך אחת מדברי תורה ושתים מדברי סופרים וכיון שעשו בישיבה כל הספיקות של תורה ושל סופרים לא חשו לחזור ולעשות בשעת תפלה אלא ספיקא דאורייתא ובקדושת דאגן הסהר שעשה ר' שמשון ב"ר יונה כתיב נוי ארבעים קולות בהריענו והיינו כמנהגינו וכן בסדר רב עמרם אלא שכתב דבסוף מריע תרועה אחת בלא תקיעה

וא"ת אהנך דישיבה היכי נפיק הא תניא בס"פ (דף לד.): תקיעות וברכות של ראש השנה ויום הכפורים **מעכבות זו את זו** אלמא בעידן צלותא בעי למיעבד לאו פירכא היא דאע"ג דמשמע מתוך פי' הקונטרס דאם בירך ולא תקע או תקע ולא בירך פירוש בירך מלכיות זכרונות ושופרות אי אפשר לומר כן דהתניא לקמן (שם) שתי עיירות באחת תוקעין ובאחת מברכין כשהוא הולך הולך למקום שתוקעין ואין הולך למקום שמברכין ותנן מי שבירך ואח"כ נזדמנה לו שופר משמע שבלא שופר יכול לברך אלא תקיעות

וברכות מעכבות זו את זו היינו שהתקיעות מעכבות זו את זו והברכות מעכבות זו את זו כשמברך מלכיות זכרונות ושופרות יברך שלשתן או לא יברך כלל וכן תקיעות שברים תרועות אם בקי בשלשתן יתקע ואם לאו לא יתקע

וצריך לדקדק באותן שלשים קולות שאנו תוקעין בישיבה שכשמסיים השלשה קשרקי"ם ומתחיל הקשקי"ם או כשמסיים הקשקי"ם ומתחיל הקרקי"ם למה לי שתי תקיעות זו אחר זו ממה נפשך יפטר בתקיעה אחת דאי גנח ויליל הרי יצא בשלשה קשר"ק ואי גנח לחוד אותה תקיעה אחרונה של קשר"ק אחרון תעלה לו למנין קשר"ק וכן אם יליל אותה תקיעה אחרונה של קשר"ק אחרון תעלה לו למנין קשר"ק ושמה כיון שעשו התקיעה לשם פשוטה שאחר התרועה לא רצו שתעלה לשם פשוטה שלפניה ומיהו אשכחן ומשך בשניה כשתים שהיתה עולה לשתים אי לאו משום דפסוקי תקיעה בתרתי לא מפסקין.

Liste des 101 Souguiot étudiées sur Matmidim			
Souguiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsrih'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguefen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisnin (1) 25. Pat Kisnin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessсах 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets
Souguiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera 53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	54. Mitsvot lav lihanot nitanou 55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva 89. 90. Les actions de l'enfant	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira
Chabbat – Melekhet Mah'chevet		Chabbat – Les Derabanan	
59. 60. 61. Mit'assek 62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven 65. à 68. Psik Récheh	75 à 79. Grama 80. Chinouy 69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	91 à 95. Réhitsa BéChabbat VéYom Tov	
Hachkafa- pensée juive	Even Haezer	Yorei Dé'ah	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim	96 à 99. Yih'oud	73. 74. Maaser sur les gains	
			Soukot 36. Mitsaer